

menter ere i Reglen — det maa jeg, som saa nøje kender Fængselsvæsenet af praktisk Erfaring, hævde — ikke af den Slags Ting, at de ikke meget let kunne finde Plads til at være ophængte i hvert Lokale. Jeg tænker Ændringen kan blive gennemført ved blot at ændre den første halve eller tretvart Linie i selve Stykket, som det staar, men det er aldeles umuligt at sætte de to Stykker sammen i Paragraffen paa den Maade, det staar som nu i Nr. 19. § 32 skal jeg ikke nærmere røre ved efter den Forhandling, der er ført mellem Udvalgets Medlemmer og det ærede Medlem for Viborg (Klein); det finder nok sin tilfredsstillende Afgørelse. — Med Hensyn til § 33 vil jeg gerne spørge, om det er rigtigt, at der der og et Par andre Steder staar Ordet „eller i de i Forbindelse med samme staaende Købstæder“. De have ladet dem staa, men De vide at disse Udtryk findes i Loven i Kraft af de Bestemmelser, som det ærede Udvalgs Flertal selv vil have fjernet, nemlig om den Forbindelse mellem Landkommunerne og Købstadskommunerne, at visse Udgifter skulle udredes efter Folketallet i Købstæderne og paa Landet. Her kan det ikke væsentligt skade, men de ville se paa et Par andre Steder i Lovforslaget, hvor de have ladet det staa, at det er en Reminiscens fra en Lovtekst og en Lovtante, som de ville have fjernet. Ved de øvrige Ændringsforslag lade de det ogsaa staa uforandret. Jeg skal ikke være haard imod dette, men der staar, at naar Amtsrepartitionsskonden har tilvejebragt en Tvangsarbejdsanstalt, skal Justitsministeren være berettiget til mod et af ham fastsat Vederlag at lade disse Købstæder benytte den. Det er jo ikke ganske korrekt. Almindeligvis foregaar det jo paa den Maade, at man kommer til en Overenskomst, om hvilke Betingelser der skal stilles. Jeg tror ikke det er gældende Ret nu, at Justitsministeren fastsætter Betingelserne for Købstædernes Indlæggelse paa Tvangsarbejdsanstalter, og at dermed skulle Landkommunerne lade sig nøje. Jeg har en Fornemmelse af, at man gaar efter en rimelig Overenskomst og ikke saadan efter Tvangsbestemmelser af Justitsministeren. Det højterede Udvalg vil maasse overveje dette Spørgsmaal. Det er ikke for paa nogen Maade at ville tvinge de enkelte mindre Købstadskommuner til at anlægge Tvangsarbejdsanstalter — det vilde jo i Virkeligheden være urimeligt. Derfor forudsætter jeg ogsaa, der som altid, at Amtsraadet er velvilligt i sine Fordringer for Indlæggelsen paa denne Anstalt, men naar Justitsministeren selv skal kunne bestemme det Antal, der skal modtages til

Indlæggelse og Betalingen derfor, kunne Købstæder, hvis Forhold ere store imod Landkommunerne, saa en forholdsvis stor Andel i denne Tvangsarbejdsanstalt og maasse derigennem tvinge Amtsfonden til at bygge den endnu større, uden at den selv har Ret til at bestemme Taksten for Brugten af fremmede, som det jo bliver, fremmede udenfor Amtsraadsfredsen. Nu kommer jeg til at omtale § 34; der vil jeg henstille til det ærede Udvalg, om det skal staa som absolut, hvad der staar i dens første Par Linjer. Der staar: „Den Understøttelse, som en Person efter sit fyldte 18de Aar har oppebaaret af Fattigvæsenet, kan dette fordre erstattet jaavel af ham selv i hans levende Live, som i hans Dødsbo.“ Der maa det ærede Udvalg ikke glemme, at det er skrevet efter Ministerens Tankegang: Ingen Estergivelse. Men naar man nu foreslaar Estergivelse — og jeg haaber, at der skulde blive vedtaget noget i den Retning — saa stonner jeg ikke, at det er billigt, at man, efter at man har estergivet vedkommende Fattighjælpen, da stadig kan lade Fordringen hvile over hans Hoved. Det kan ikke hjælpe, at du arbejder dig stærkt frem, thi den Kommune, der har estergivet dig Fattigunderstøttelsen, kan derefter komme og falde over Hovedet paa dig efter denne Paragraf og fordre denne Estergivelse tilbage. Der maa vel menes: Den Understøttelse, som en Person efter sit fyldte 18de Aar har oppebaaret, uden at den senere er estergiven, kan dette fordre erstattet o. s. v. Jeg henstiller til det ærede Udvalg, at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse. Saa kommer jeg til Spørgsmaalet om Estergivelsen, og der har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) gjort mig Sagen meget let. Jeg stemmer, som han, for Ændringsforslaget under Nr. 25, altsaa for 1 Aar og det er mig ganske ubegribeligt, at vi, naar vi give os til at forhandle om dette, i et lille Land, der er saa let at overse, og hvor det er saa let at iagttage de Bevægelser, som en saadan lille Bestemmelse fremkalder, staa tilbage og ere bange for at gøre et Skridt, som i lang Tid har været gældende Ret i Thyland. Rige overfor Valgretten kræves der i alt Fald kun, at man i de sidste 12 Maanedes før Valget ikke har nydt Fattigunderstøttelse og det er jo en væsentlig Side af Sagen, at de saa deres borgerlige Rettigheder tilbage, Der var i øvrigt noget at bemærke, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at omtale ved dette Spørgsmaal, og som jeg, saa godt jeg